

Rapport Nr. 0157

Archeologienota

Brakel, Bergstraat 1D
Programma van Maatregelen

Inhoud

1	Administratieve gegevens	1
2	Gemotiveerd advies	2
2.1	Aanleiding vooronderzoek	2
2.2	Resultaten vooronderzoek	2
2.3	Keuze vervolgonderzoek	4
2.3.1	Onderzoek zonder ingreep in de bodem	4
2.3.2	Onderzoek met ingreep in de bodem	5
3	Programma van maatregelen	6
3.1	Vraagstelling en onderzoeksdoelen	9
3.2	Onderzoekstechnieken proefsleuven	10
3.2.1	Algemene bepalingen	10
3.2.2	Specifieke methodologie	11
3.3	Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk	13
4	Lijst met figuren	14
5	Bibliografie	14

1 Administratieve gegevens

Projectcode J. Verrijckt		2019-220
Projectcode Onroerend Erfgoed		2019G21
Locatie	Provincie	Oost-Vlaanderen
	Gemeente	Brakel
	Deelgemeente	Everbeek-Boven
	Straat	Bergstraat 1D
Kadastrale gegevens	Gemeente	Brakel / Everbeek
	Afdeling	7
	Secie	B
	Percelen	1035b
Coördinaten	Noordoost	X: 108758,5404 Y: 162815,2248
	Noordwest	X: 108652,6026 Y: 162843,3733
	Zuidoost	X: 108726,8067 Y: 162763,9341
	Zuidwest	X: 108632,6551 Y: 162806,2791
Oppervlakte plangebied		Ca. 5.961 m ²
Oppervlakte bodemingreep		Ca. 2.695 m ²
Erkend Archeoloog		2015/00053 Jeroen Verrijckt

2 Gemotiveerd advies

2.1 Aanleiding vooronderzoek

De aanleiding van het vooronderzoek is de aanvraag van een omgevingsvergunning voor de geplande bouw van een loods met aanhorigheden aan de Bergstraat 1D in Brakel. Meer informatie over de aanleiding van het vooronderzoek is terug te vinden in het verslag van resultaten. De aanleiding van het bureauonderzoek vormt

2.2 Resultaten vooronderzoek

Tijdens het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem kon enkel het bureauonderzoek uitgevoerd worden. Op basis van dit vooronderzoek zonder ingreep in de bodem was het niet mogelijk om met voldoende zekerheid een uitspraak te doen over de aanwezigheid en waarde van archeologische erfgoed op het terrein.

Het plangebied ligt in de huidige gemeente Brakel, meer specifiek in de gemeente Everbeek-Boven. De oudste vermeldingen van Everbeek waren Euersbeke (midden 11de eeuw) en Eurebecca (1050-1080). De namen zijn samengesteld uit ebur- ('ever') en baki ('beek'). Everbeek behoorde in de middeleeuwen tot de zogenaamde 'Terres de débat'. Dit zijn betwiste gebieden tussen de graafschappen Vlaanderen en Henegouwen. Uiteindelijk werd Everbeek ingelijfd bij Henegouwen. In de 13de eeuw wordt de melding gemaakt van het geslacht Van Everbeek. De dorpsheerlijkheid behoorde toe aan de bruggraaf van Bergen, met verschillende opvolgers sinds de 11de eeuw. Het patronaatsrecht over de parochiekerk, gewijd aan Sint-Maria, werd uitgeoefend door de abdij van Sint-Amandsberg in Frankrijk. De abdij van Sint-Ghislain bezat reeds vóór 1118 in deze parochie een erfleen en een tiendenrecht. In 1873 kreeg de gemeente een tweede parochiekerk onder impuls van de inwoners van het Bovenkwartier. Niettegenstaande dat Everbeek lange tijd deel uitmaakte van het Franstalig vorstendom, had het toch een Vlaams karakter. In 1962 werd de gemeente overgeheveld naar de provincie Oost-Vlaanderen. Everbeek kende een overwegend landbouweconomie die werd aangevuld met huiselijke textielnijverheid. Uit de historische kaarten is afgeleid dat het plangebied tot ca. 2005 in gebruik was als grasland. Daarna geraakt het terrein enkel bebouwd langsheen de straatkant. Het overige gedeelte van het plangebied blijft nog in gebruik als grasland. Op de Ferrariskaart wordt weergegeven dat het plangebied in gebruik was als akkerland. De verwachting op het aantreffen van archeologische resten is hierdoor uit de nieuwe tijd en nieuwste tijd is vrij laag.

De omgeving rondom het projectgebied bevindt zich volgens het Digitaal Hoogtemodel van Vlaanderen (DHM) tussen 43 en 112 m +TAW. Het plangebied ligt hierbij op een hoger gelegen dekzandrug die in het noorden en zuiden wordt omgeven door beekvalleien. Op ca. 488 m ten noordwesten en op ca. 628 m ten zuidwesten van het plangebied stroomt de Molenbeek. Mogelijk zorgt deze waterloop voor de afwatering van het plangebied. Op microschaal bekeken situeert het plangebied zich op een helling, meer specifiek tussen 92 en 95 m +TAW. Langsheen de straatkant is het terrein hoger gelegen dan het oostelijke gedeelte van het plangebied. Ook het aanwezige gebouw is in het plangebied hoger gelegen. Mogelijk heeft hier deels ophoging plaatsgevonden. Op de bodemkaart van Vlaanderen is de bodem in het plangebied deels gekarteerd als een Abp-, Abp(c)- en een OB-bodem. Een Abp-bodem is een droge leembodem zonder profiel. De c bij de bodemserie Abp(c) staat voor een bedolven textuur B-horizont op minder dan 80 cm diepte. De OB-bodem verwijst naar een verstoord of gewijzigd bodemprofiel door de mens. Omwille van enerzijds een bedolven textuur B-horizont is er de kans op het aantreffen van steentijdsites. Echter bevindt er zich een waterloop op ca. 488 ten noordwesten en op ca. 628 m ten zuidwesten van het plangebied.

De meeste steentijdartefactensites komen voor binnen een zone van 250 m van een waterloop of natuurlijke waterbron. Daarnaast bevinden steentijdartefactensites zich vaak op hoger gelegen delen of gradiëntzones in de omgeving van deze waterlopen. Tevens zijn er op basis van de quartair geologische kaarten en bodemkaarten geen aanwijzingen voor verdwenen vennen of waterlopen dichterbij of binnen de contouren van het plangebied. Op basis van de landschappelijke ligging, is er uiteindelijk een lage archeologische verwachting voor steentijdartefactensites toe te schrijven aan het plangebied. Eventuele steentijdartefactensites zullen vermoedelijk terug te vinden zijn op gradiëntzones op korte afstand van de beekvalleien en rivierlopen ten noorden en ten zuiden van het plangebied.

Het plangebied kent geen archeologische en historische gegevens. De ruime omgeving van het plangebied kent enkele archeologische vondstlocaties. Het betreft voornamelijk vondstenconcentraties uit de Romeinse tijd aangetroffen via veldprospecties en metaaldetecties. Ook archeologische resten uit de metaaltijden zijn aanwezig in de omgeving rondom het plangebied. Deze zijn aangetroffen via een opgraving. Meer informatie over de opgraving is echter niet voorhanden. De vondsten uit de metaaltijden, Romeinse tijd en de munitie uit WO I liggen allen op ongeveer dezelfde landschappelijke ligging als het plangebied. Daarnaast zijn er nog enkele constructies aanwezig die gedateerd kunnen worden in de postmiddeleeuwen, nieuwe tijd, zoals bijvoorbeeld een kerk, een molen, etc. Deze zijn gevonden via kaartstudie. Informatie omtrent archeologische resten uit andere periodes zijn momenteel niet voorhanden volgens de CAI. Echter wilt dit nog niet zeggen dat deze niet aanwezig zijn in de omgeving en in het plangebied.

De opdrachtgever plant op het terrein een nieuwe loods met aanhorigheden (Fig. 4). De nieuwe te bouwen loods heeft een oppervlakte van 700 m². Aan de zijden van de nieuwe loods zullen palen worden gebruikt (Fig. 5). De fundering zelf zal worden aangelegd tot de vaste onaangeroerde vorstvrije grond met een minimum diepte van 80 cm -mv (Fig. 6). Aan de zijden zal ook een ondergrondse riolering worden aangelegd die zal worden aangesloten op een regenwaterput van 20.000 liter. Deze regenwaterput is op zijn beurt aangesloten aan een infiltratiebekken van 61,44 m². De diepte van dit bekken zal 70 cm -mv bedragen. Ook een overloop naar de infiltratievoorziening vanuit de betonnen verharding zal aangelegd worden. Hierbij zal aan de betonverharding in het westelijke gedeelte een afvoergoot van ca. 8 m² worden aangelegd. Daarnaast zal er ook een slibvang worden voorzien in de noordelijke betonnen verharding. Deze zal aangesloten worden op een KWS-afscheider waarbij er een noodverloop met controleput wordt voorzien naar het infiltratiebekken. Onbekend is de grootte en de diepte van deze putten en goot, maar er kan een maximum diepte aangenomen worden van ca. 2 m -mv. (Fig. 4 en 7) Verder zal er ook betonnen verharding worden aangelegd over een oppervlakte van ca. 1.301 m². Aan de inrit, aan de Bergstraat, zal er nog een verhardingszone in opbreekmateriaal (ca. 25 m²) worden aangelegd. Er kan worden aangenomen dat de verharding een diepte heeft van ca. 50 cm -mv. (Fig. 4) Tot slot zal men aan de achterkant van het plangebied ophogen tussen 76 en 115 cm. Het betreft voornamelijk het achterste gedeelte van de loods. (Fig. 8) Hoe deze ophoging zal gebeuren, is onbekend.

Op basis van bovenstaande gegevens is er een lage archeologische verwachting toe te schrijven voor sites uit de steentijd. De verwachting voor sites uit de metaaltijden wordt matig tot hoog gesteld. Het aantreffen van archeologische resten uit de Romeinse tijd wordt vrij hoog ingeschat. Het aantreffen op archeologische resten uit de middeleeuwen (vroeg, volle en late middeleeuwen) wordt matig tot hoog ingeschat en het aantreffen van archeologische sites uit de recentere periodes wordt dan weer eerder vrij laag ingeschat. Niettegenstaande dat in de omgeving munitie uit WO I is teruggevonden.

2.3 Keuze vervolgonderzoek

2.3.1 Onderzoek zonder ingreep in de bodem

GEOFYSISCH ONDERZOEK

Het is niet nuttig om geofysisch onderzoek toe te passen binnen het plangebied. Geofysisch onderzoek spoort anomalieën in de bodem op. Doordat de te verwachten archeologische resten bestaan uit grondsporen of vondsten zullen de resultaten van een geofysisch onderzoek niet afdoende zijn om eventuele sites op te sporen of te interpreteren.

Het is mogelijk om dit onderzoek op terrein toe te passen ter hoogte van het grasland.

Geofysisch onderzoek is niet schadelijk voor het bodemarchief binnen het plangebied.

Een kosten-batenanalyse toont aan dat het niet noodzakelijk is om geofysisch onderzoek uit te voeren in het plangebied. Doordat de te verwachten archeologische resten bestaan uit grondsporen of vondsten zullen de resultaten van een geofysisch onderzoek niet afdoende zijn om eventuele sites op te sporen of te interpreteren. Om eventuele resultaten te verifiëren zal een vooronderzoek met ingreep in de bodem steeds noodzakelijk zijn.

VELDKARTERING

Het is niet nuttig een veldkartering uit te voeren binnen het plangebied. Het plangebied is momenteel grotendeels in gebruik als grasland. Hierdoor is er geen zichtbaarheid voor eventuele vondsten die aan de oppervlakte terug te vinden zijn. Tevens is het terrein op de historische kaarten steeds in gebruik als akkerland. Hierdoor bestaat de kans dat eventuele vondsten aangevoerd zijn met mest en niet afkomstig zijn van archeologische sites op het terrein. Tevens kunnen de resultaten van de veldkartering geen sluitend antwoord bieden op de aanwezigheid van intacte archeologische vindplaatsen. In se zijn alle archeologische vindplaatsen die aan de oppervlakte terug te vinden zijn reeds (gedeeltelijk) verstoord.

Het is niet mogelijk om deze methode toe te passen op het terrein.

Een veldkartering is niet schadelijk voor het bodemarchief binnen het plangebied.

Een kosten-batenanalyse toont aan dat de resultaten uit een veldkartering niet garant staan voor een goede bewaring van een archeologische site. Om eventuele resultaten te verifiëren zal een vooronderzoek met ingreep in de bodem steeds noodzakelijk zijn.

LANDSCHAPPELIJK BODEMONDERZOEK

Het is nuttig een landschappelijk bodemonderzoek uit te voeren binnen het plangebied. Een landschappelijk booronderzoek is een toetsing van de gegevens omtrent de bodemopbouw zoals beschreven op de bodemkaart van Vlaanderen. Volgens de bodemkaart zijn binnen het plangebied droge leembodems zonder profiel aanwezig, alsook verstoorde bodems aanwezig.

Het is niet mogelijk om deze methode toe te passen op het terrein. Een landschappelijk bodemonderzoek kan pas uitgevoerd worden van zodra duidelijkheid is of de omgevingsvergunning voor de bouw van de loods met aanhorigheden bekomen wordt.

Een landschappelijk bodemonderzoek is niet schadelijk voor het bodemarchief binnen het plangebied.

Een kosten-batenanalyse toont aan dat een landschappelijk bodemonderzoek niet noodzakelijk is. Aangezien er geen verwachting op artefactensites uit de steentijd aanwezig is, kan de bodemopbouw tijdens een proefsleuvenonderzoek onderzocht worden.

2.3.2 Onderzoek met ingreep in de bodem

VERKENNEND OF WAARDEREND ARCHEOLOGISCH BOORONDERZOEK, PROEFFPUTTEN ONDERZOEK IN FUNCTIE VAN ARTEFACTENSITES

Het is niet nuttig een verkennend of waarderend archeologisch booronderzoek en een proefputten onderzoek in functie van artefactensites uit te voeren. Er is geen verwachting voor goed bewaarde artefacten sites uit de steentijd.

Het is mogelijk om deze methode toe te passen op het terrein.

Een verkennend of waarderend archeologisch booronderzoek en een proefputten onderzoek in functie van artefactensites is niet schadelijk voor het bodemarchief binnen het plangebied.

Een kosten-batenanalyse toont aan dat een verkennend of waarderend archeologisch booronderzoek en een proefputten onderzoek in functie van artefactensites niet noodzakelijk is. Er is geen verwachting op goed bewaarde artefactensites uit de prehistorie.

PROEFSLEUVENONDERZOEK

Het is nuttig een proefsleuvenonderzoek uit te voeren. Een proefsleuvenonderzoek is bij uitstek de manier op sporensites op te sporen.

Het is mogelijk om deze methode toe te passen op het terrein.

Een proefsleuvenonderzoek is schadelijk voor het bodemarchief binnen het plangebied. Het is echter wel de enige methode om sporensites op te sporen en te waarderen.

Een kosten-batenanalyse toont aan dat een proefsleuvenonderzoek noodzakelijk is om aan te tonen of er al dan niet sporensites aanwezig zijn binnen de contouren van het plangebied.

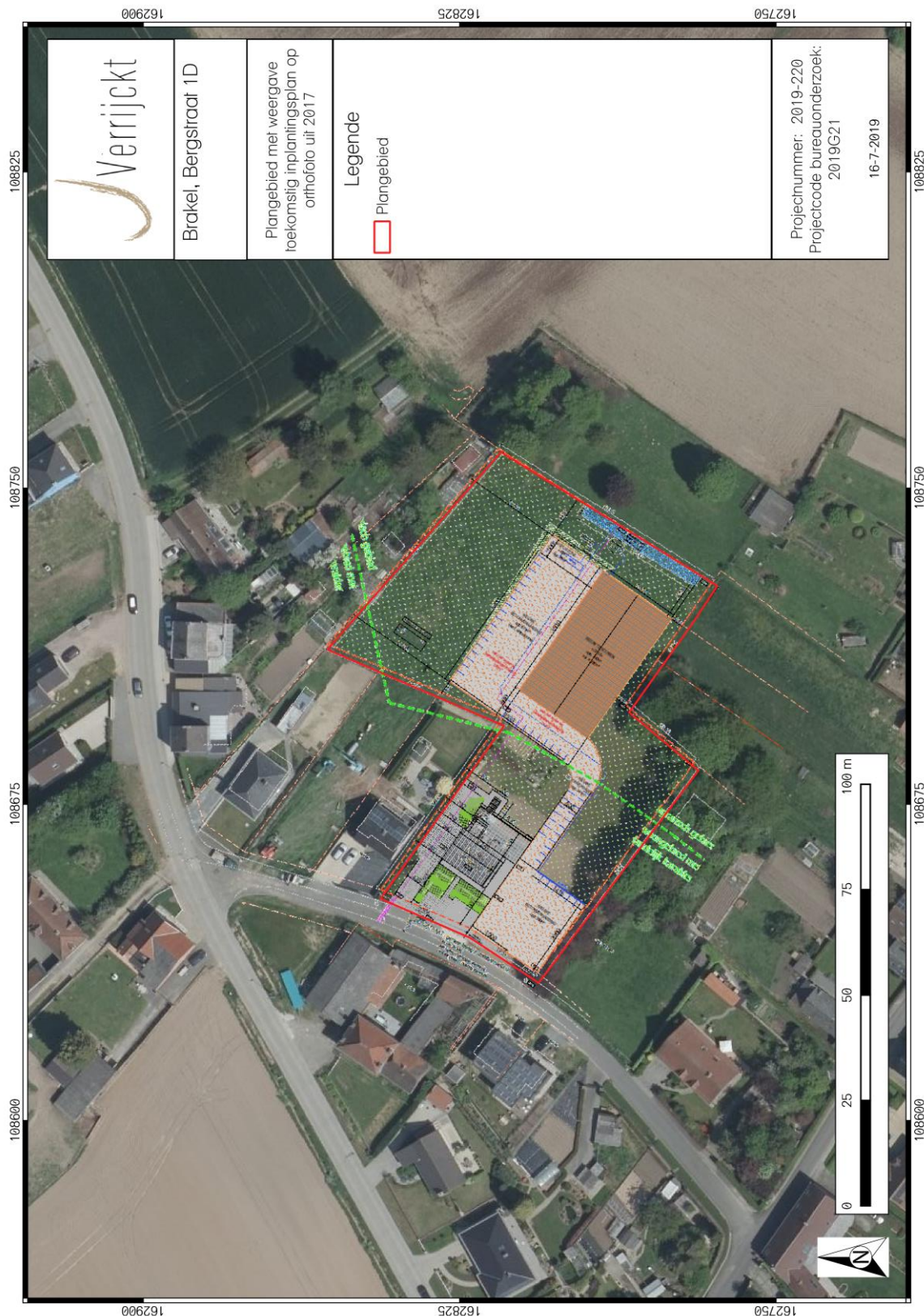
Op basis van de uitgevoerde bureaustudie wordt door J. Verrijckt Bvba een vooronderzoek met ingreep in de bodem door middel van proefsleuven geadviseerd.

3 Programma van maatregelen

Uit bovenstaande gegevens adviseert J. Verrijckt Bvba een vervolgonderzoek in de vorm van een proefsleuvenonderzoek

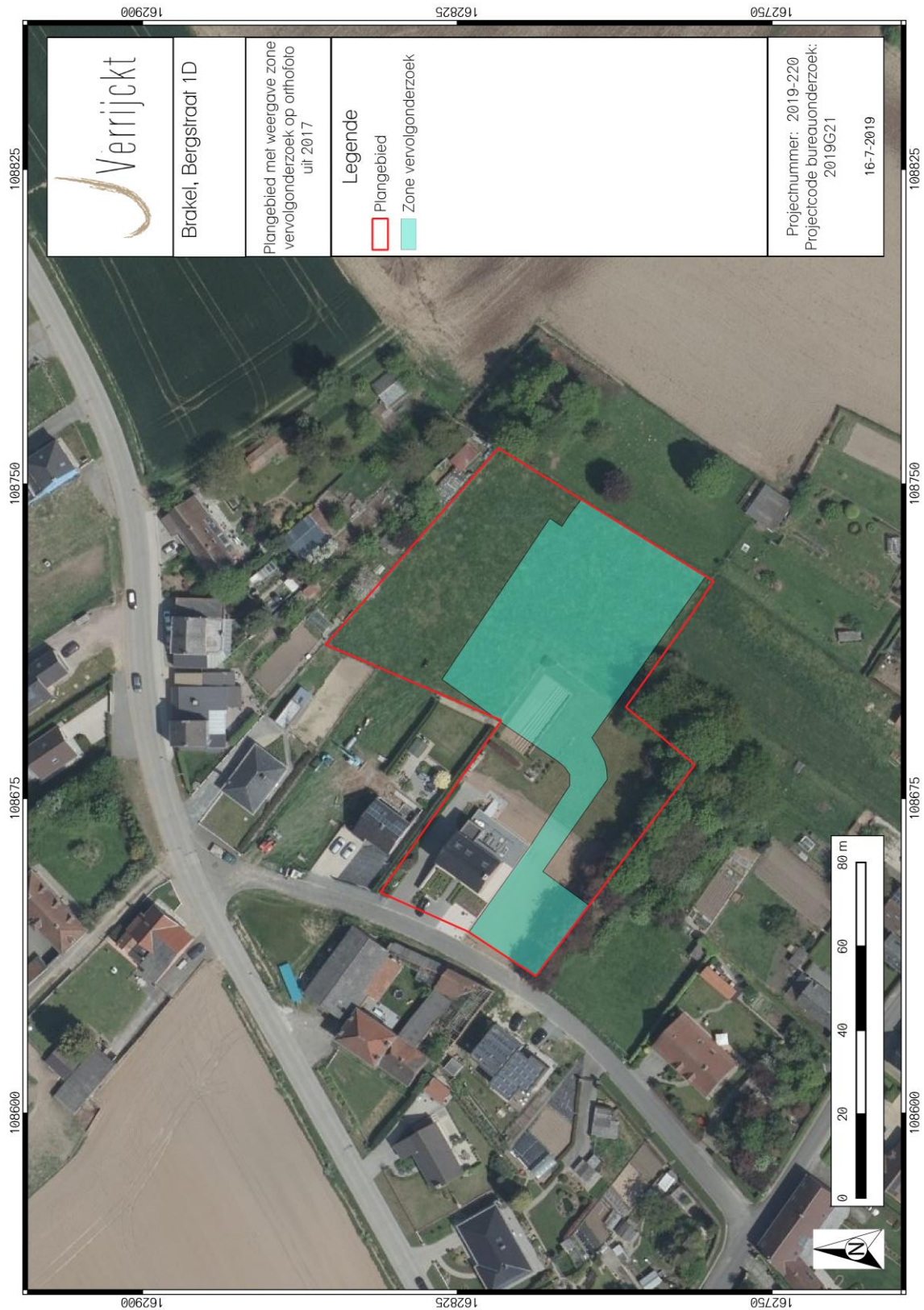
Er worden geen randvoorwaarden opgesteld, aangezien de bodemingrepen zullen plaatsvinden in grasland.

In totaal dient 2.695 m² onderzocht te worden. (Fig. 1 en 2)

Figuur 1: Plangebied met weergave van toekomstige inplanting¹ op orthofoto uit 2017²

¹ Plan aangebracht door initiatiefnemer.
² AGIV 2018e

Figuur 2: Plangebied met weergave zone vervolgonderzoek op orthofoto uit 2017³

³ AGIV 2018e

3.1 Vraagstelling en onderzoeksdoelen

Het vooronderzoek met ingreep in de bodem in de vorm van een proefsleuvenonderzoek, heeft tot doel om archeologische sites op te sporen, hun bewaringstoestand en eventuele bedreiging te evalueren.

Het uit te voeren onderzoek dient in uitgesteld traject uitgevoerd te worden, aangezien het onderzoek pas mogelijk is na het bekomen van de omgevingsvergunning.

Bij het verder archeologisch onderzoek dienen volgende onderzoeksvragen beantwoord te worden:

Bodem en paleolandschap

- Welke bodemhorizonten worden in de boringen of profielen aangetroffen en wat is de genese ervan? Welke zijn de bodemprocessen die hiermee geassocieerd worden?
- Wat is de relatie tussen deze bodemhorizonten en het omliggende landschap?
- Vertegenwoordigen deze horizonten relevante archeologische niveaus?
- Indien deze horizonten relevante archeologische niveaus omvatten:
- Wat is de aard van dit niveau?
- Heeft dit niveau een duidelijke begrenzing?
- Kan dit niveau gedateerd worden?
- Zijn er aanwijzingen dat dit niveau geassocieerd kan worden met een archeologische site?
- Wat is de bewaringstoestand van dit niveau?
- Wat is de impact van de geplande graafwerken op dit niveau?

Sporenbestand

- Zijn er sporen aanwezig? Wat is de aard en de datering van de sporen?
- Hoe is de bewaringstoestand van de sporen?
- Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren?
- Behoren de sporen tot één of meerdere periodes?
- Wat is de relatie tussen de bodem, de archeologische sporen en de landschappelijke context?
- Kunnen archeologische vindplaatsen in tijd, ruimte en functie afgebakend worden (incl. de argumentatie)? Is er een relatie met omliggende vindplaatsen?
- Wat is de vastgestelde en verwachte bewaringstoestand van elke archeologische vindplaats?

- Wat is de waarde van elke vastgestelde archeologische vindplaats?

Impact geplande bodemingrepen

- Wat is de potentiële impact van de geplande ruimtelijke ontwikkeling op de waardevolle - archeologische vindplaatsen?
- Voor waardevolle archeologische vindplaatsen die bedreigd worden door de geplande ruimtelijke ontwikkeling: hoe kan deze bedreiging weggenomen of verminderd worden (maatregelen behoud in situ)?

Motivatie en bepalingen mogelijk verder archeologisch onderzoek

- Voor waardevolle archeologische vindplaatsen die bedreigd worden door de geplande ruimtelijke ontwikkeling en die niet in situ bewaard kunnen blijven:
- Wat is de ruimtelijke afbakening (in drie dimensies) van de zones voor vervolgonderzoek?
- Welke aspecten verdienen bijzondere aandacht, zowel vanuit methodologie als aanpak voor het vervolgonderzoek?
- Welke vraagstellingen zijn voor vervolgonderzoek relevant?
- Zijn er voor de beantwoording van deze vraagstellingen natuurwetenschappelijke onderzoeken nodig? Zo ja, welke type staalnames zijn hiervoor noodzakelijk en in welke hoeveelheid?
- Wat is de financiële impact van eventueel vervolgonderzoek?

Het onderzoeksdoel is bereikt wanneer op basis van het vooronderzoek met ingreep in de bodem een uitspraak kan worden gedaan over de aard, omvang en bewaringstoestand van de archeologische waarden in het plangebied. Hieraan dient een advies gekoppeld te worden voor vrijgave van het terrein, een opgraving of behoud in situ.

3.2 Onderzoekstechnieken proefsleuven

3.2.1 Algemene bepalingen

Een proefsleuvenonderzoek is bij uitstek de methode om archeologische sporensites te onderzoeken. Hierbij worden transecten doorheen het landschap aangelegd tot op het eerste relevante archeologische niveau.

De algemene bepalingen van een proefsleuvenonderzoek, zoals vastgesteld in de Code van Goede Praktijk zijn hier van toepassing.

De sleuven dienen ingeplant te worden volgens de helling van het terrein. Op deze manier maken de sleuven een transect op het landschap.

Algemeen worden proefsleuven aangelegd door middel van parallelle sleuven met een tussenafstand van maximum 15 meter. De sleuven dienen tussen 1,80 m en 2 m breed te zijn. De ideale dekkingsgraad van de sleuven ligt tussen 10 en 15% van het plangebied. Statistisch

onderzoek en simulaties van sleuven op verschillende soorten vindplaatsen met diverse omvang hebben aangetoond dat met een dichtheid van 10% ongeveer 95% van alle vindplaatsen met een minimum omvang van 5 m in diameter worden opgespoord. Hierbij geldt dat de kans dat lineaire structuren worden gemist groter is indien sleuven parallel in dezelfde richting worden gelegd. Om de trefkans op dergelijke structuren te vergroten, dienen dwarssleuven en/of kijkvensters te worden aangelegd.⁴

Volgens de Code Goede Praktijk dient de dekkingsgraad van een proefsleuvenonderzoek 10% van het gehele terrein te bedragen. Dit dient aangevuld te worden met kijkvensters tot er een dekkingsgraad van 12,5 %.

3.2.2 *Specifieke methodologie*

Binnen het plangebied worden er zes proefsleuven aangelegd in noordwestelijke-zuidoostelijke richting. De proefsleuven hebben volgende afmetingen: 3 x 2 x 19 m en 3 x 2 x 37 m. In totaal komt dit neer op 336 m² wat op haar beurt overeenkomt met ca. 12,4% van de te onderzoeken zone. De proefsleuven worden aangevuld met kijkvensters met een minimale dekking van 2,5% van de totale oppervlakte van het te onderzoeken gebied. Deze kijkvensters worden dusdanig aangelegd dat een duidelijk beeld verkregen wordt omtrent de aan- of afwezigheid, bewaring en aard van eventuele archeologische sites.

De aanleg van deze sleuven gebeurt met een graafmachine met een niet-getande graafbak van 1,80 m tot 2 m breed. Het eerste vlak wordt aangelegd op een eerste leesbaar archeologisch niveau. Indien er meerdere archeologische niveaus aanwezig zijn, wordt elk niveau apart geregistreerd en gewaardeerd.

Een selectie van de sporen wordt gecoupeerd, zodat een beantwoording van de onderzoeksvragen mogelijk is. In diepe sporen zoals waterputten en waterkuilen wordt een boring geplaatst om een evaluatie van de bewaringstoestand en type van spoor mogelijk te maken. Per sleuf wordt machinaal een profielput aangelegd. Deze profielputten worden door een aardkundige beschreven conform de code goede praktijk.

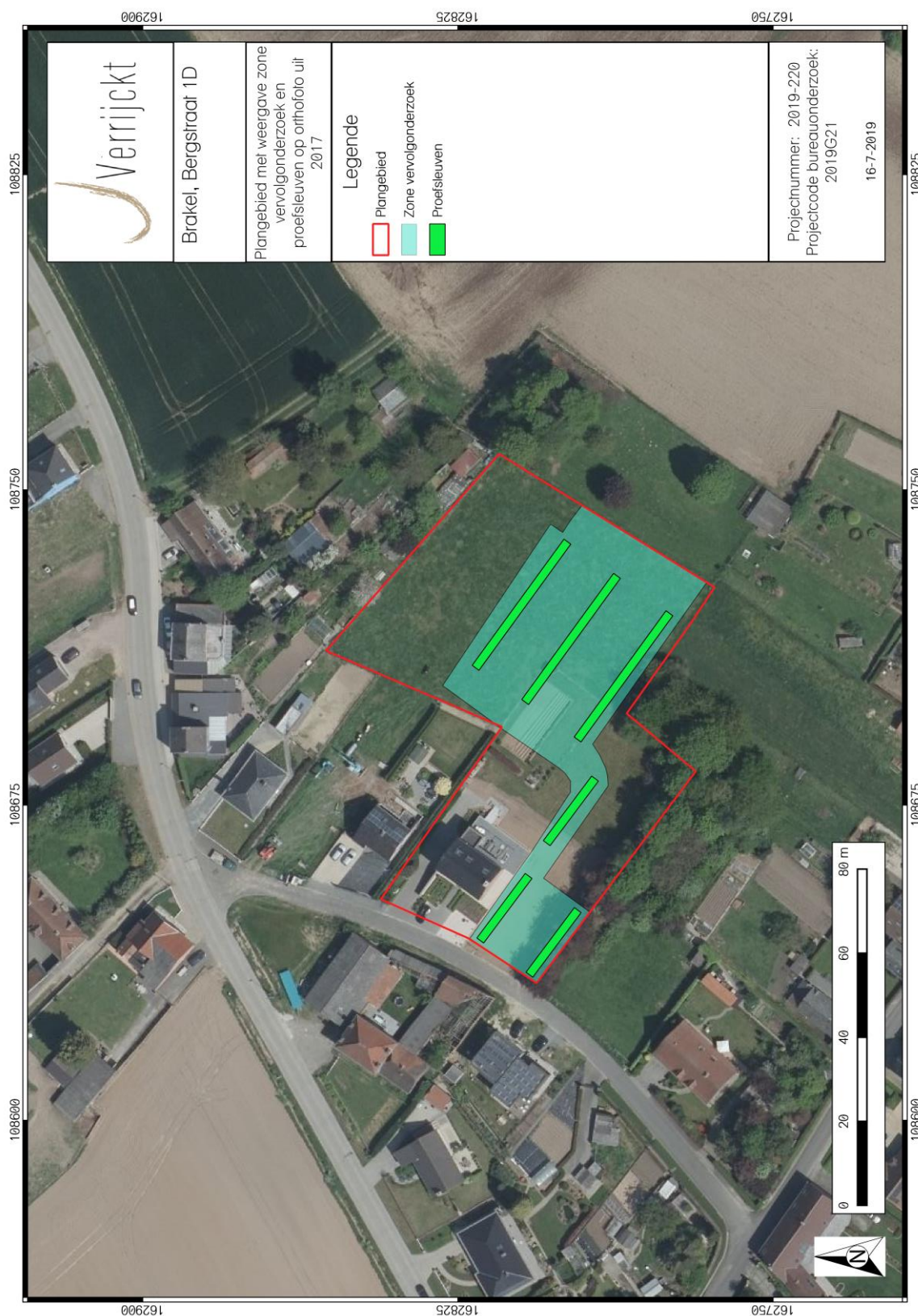
Alle sporen worden onderzocht door middel van een metaaldetector. Hierbij wordt geregistreerd welke sporen een signaal geven. Eventuele vondsten die zich aan de oppervlakte bevinden of aan het licht komen tijdens het couperen worden ingezameld.

Na afloop van het proefsleuvenonderzoek worden alle aangelegde sleuven en kijkvensters gedicht. Hierbij mag de graafmachine niet over de aangelegde vlakken rijden. Kwetsbare sporen (bijvoorbeeld graven) worden afgedekt door een doek of plastic en worden op een hoger liggend niveau gemarkeerd (bijvoorbeeld door een houten paaltje). Hierdoor kunnen deze sporen bij een eventueel vervolgonderzoek snel opgespoord worden en gevrijwaard worden van eventuele verstoringen.

De veldwerkleider moet voldoen aan de voorwaarden zoals gesteld in de Code Goede Praktijk. Tevens dient de veldwerkleider te beschikken over 150 dagen veldwerkervaring op landelijke sites in de Vlaamse Ardennen.

⁴ BORSBOOM & VERHAGEN 2012, 22-33

Het onderzoek is succesvol wanneer een gefundeerde uitspraak kan worden gedaan over de aanwezigheid, de aard en omvang van een archeologische site.

Figuur 3: Sleuvenplan

3.3 Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er worden geen afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk voorzien. Moesten er tijdens de uitvoering van het vooronderzoek met ingreep in de bodem redenen zijn waarom wel wordt afgeweken van de bepalingen in de code, dan worden deze gemotiveerd in het verslag van resultaten.

4 Lijst met figuren

Figuur 1: Plangebied met weergave van toekomstige inplanting op orthofoto uit 2017	7
Figuur 2: Plangebied met weergave zone vervolgonderzoek op orthofoto uit 2017	8
Figuur 3: Sleuvenplan	12

5 Bibliografie

BORSBOOM, A. & P. VERHAGEN, 2012. KNA Leidraad Inventariserend Veldonderzoek Deel: Proefsleuvenonderzoek (IVO-P). SIKB